

Posudek bakalářské práce

Jan Ivanega:

**Pavel Ignác Bayer, Adam František ze Schwarzenbergu a zámek Ohrada.
Lovecký zámek jako součást rezidenční sítě barokního šlechtice.**

Bakalářská práce Jana Ivanegy se rozsahem (138 stran včetně 22 stran obrazové přílohy) i kvalitou blíží diplomní práci a měla by být snad i posuzována kritériemi platnými pro hodnocení závěrečných prací vyššího stupně vysokoškolského vzdělání.

Ivanegova práce je závažným příspěvkem k poznání nejenom stavebních dějin a architektury loveckého zámku Ohrada, ale i novým pohledem na jeho architekta Pavla Ignáce Bayera a stavebníka Adama Františka ze Schwarzenbergu. Vedle toho práce představuje celou řadu nových zjištění a inovativních podnětů s potencií inspirovat nebo podpořit aktuální trendy v bádání o umění raného baroka a nabízí se tím po dílčích úpravách ke knižní publikaci.

Kritickým, místy polemickým, přehledem použité literatury se Ivanega ozývá hlasem nastupující generace a když není nutné s ním vždy souhlasit, je nutné jeho závěry brát vážně. (Spor o národnost stavitele Bayera by měl už snad patřit k badatelským „mrtvolám“, stejně jako otázka progresivnosti jeho architektury. Kdy si konečně uvědomíme, že Sigismund Freud, Gustav Mahler, Franz Kafka a další patří k naší kultuře stejně jako Santini, Braun a jiní? „Progresivní“ inovace Fischera z Erlachu z něj nedělají lepšího architekta než byl konzervativní Domenico Martinelli.)

Na kritickou bibliografii navazuje v bakalářské práci Jana Ivanegy přehled pramenů podaný profesionálním pohledem školeného historika.

Následují biografické medailony obou aktérů stavby loveckého zámku Ohrada. Antonio Averlino zv. Il Filarete považoval stavebníka za otce stavby a architekta za její matku. Stavebník Adam František ze Schwarzenbergu je vylíčen jako vzdělaný a zcestovalý mecenáš, jehož vkus a erudice se formovaly během studia a kavalírských cest v Itálii a ve Francii a uplatnily se i v jeho rozsáhlé stavební aktivitě ve Vídni, kde inicioval přestavby svých jak zahradního tak i městského paláce. Významným počinem bakalářské práce je i zasvěcený pohled do odborné knihovny stavebníka s poukazem na předpokládané přímé, či nepřímé ovlivnění stavebníkova pohledu na architekturu.

Pavel Ignác Bayer je podán střízlivě a věcně a text zde nikde nesklouzne k apologetice ani k hyperkritickému znevažování architektovy osobnosti. Autor se nevyhýbá ani polemice s „autoritami“ našeho bádání o barokní architektuře. Zde představuje Bayerův neprovedený projekt Ohrady, jakousi „ideu primu“. Nesouhlasím tak docela s Ivanegovým názorem na

příloha práce by snesla menší korektury v uspořádání (neprovedený Bayerův plán by si zasloužil zvětšení a jiné umístění).

Práci, kterou jsem četl s největším požitkem a bez vrásek na čele, **doporučuji vřele k obhajobě** a hodnotím predikátem „**výborně**“.

prof. PhDr. Petr Fidler

Innsbruck 17. 6. 2011